

”Vapauden laki

’Minä kuuntelen, mitä Herra Jumala puhuu. Hän lupaa rauhan kansalleen, omilleen - älkööt he enää eksykö mielettömyyteen!’ (Ps. 85:9).

’Jumala ei ole ihminen: hän ei valehtele, hän ei muuta mieltään. Hänkö ei tekisi, mitä sanoo? Hänkö ei pitäisi, mitä lupaa? Minä sain tehtäväkseni siunata, ja kun Jumala siunaa, en minä voi siunausta peruuttaa.’ (4. Moos. 23:19,20).

’Kuuntele, taivas, mitä minä puhun, kuulkoon maa minun sanani. Sateena virratkoon minun opetukseni, kastepisaroina vierikööt sanani, niin kuin vihma nuorelle nurmelle, niin kuin kuurosade ruohikolle. Minä julistan Herran nimeä. Ylistäkää Jumalamme kunniaa!’ (5. Moos. 32:1-3).

Nyt minä puhun teille, te jäljellejääneet, tämän heikon palvelijani Veli Johanneksen kautta, puhun teille, jotka olette kuolemaisillanne. Haluan teidän virkoavan eloon. Tämä palvelijani olkoon rakauden apostolina teille veljet ja sisaret. Hänen nimensä on minun antamani, että hän puhuisi teille suloisesti.

Maailmalle minä en puhu. Baabelia ei voi kukaan korjata. Se on täysin pilalle mennyt. En minä maailman puolesta rukoile. Valittuni puolesta minä rukoilen ja odotan teidänkin rukoilevan. Te olette minun työtovereitani. Mutta maailmassa on vielä valittujani, jotka tahdon pelastaa. He ovat vielä Baabelin vankeudessa. Minä puhun teille rakkaani, että heitä teidän todistuksenne sanan kautta vapautettaisiin suloiseen vapauteeni. Ristillä minä heidät jo vapautin. Heidän on saatava tietää totuus minusta, ettei heitä muiden tietämättömien kanssa tuomittaisi. Minä olen rakkaus. Minä olen armo. Siksi myös sinä, ystäväni, olet minun. Siksi sinua niin rakastan. Kasva tuntemisessäni ja voimassani, että voisit viedä vapauden sanomaa vangituille valituilleni. Rakastan tätä maata ja sen kansaa. Mutta nyt se kulkee kuoleman tietä. Minä teen vielä ihmeitä tämänkin kansan keskelle. Sieltä minä etsin omani.

Ystäväni, vapauden lain piiriin sinut on kutsuttu. Tämä lakini on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista. Siksi ei sinua tuomita. En muistele syntejäsi. En pidä kirjaa erheistäsi. Siksi olet autuas. Koska mikään laki ei voi sinua tuomita, olet vapaa. Kun ei ole lakia, ei ole rikkomustakaan. Minä olen täyttänyt lain. Tämä on armoa. Älä pelkää. Kukaan ei voi sinua tuomita tässä, eikä tulevassa maailman ajassa. Minä hallitsen kaikkea aikaa. Kaikki on kädessäni. Yö ja päivä ovat minun vallassani. En anna kenenkään sinua vahingoittaa ilman sallimustani. Mutta minun on kasvatettava sinua. Siihen tarvitaan vitsaa, mutta myös parantavaa öljyäni. Älä vaivu epätoivoon vaikka kuritankin sinua. Kaikki on parhaaksesi. Kiität kerran vitsastanikin. Sinäkin saat uskollisuudestasi kerran kiitoksen. Muista mitä on kirjoitettu: ’Mutta se, joka kiinnittää katseensa vapauden täydelliseen lakiin ja jää sen ääreen, ei unohda kuulemaansa vaan tekee sen mukaisesti, ja kerran hän on saava kiitoksen siitä mitä tekee’ (Jaak. 1:25).

Puhun nyt monille. Kun te kasvatte minun tuntemisessäni, te kasvatte minuun ja teidän vapautenne lisääntyy. Samalla armoni teissä saa sijaa yhä enemmän ja tekin muututte armollisemmiksi toisianne kohtaan. Se on väsyneen ja pelokkaan sielun suloista huomata, ja juuri he saavat kuulla todistuksen sanaa Jerusalemlle. Minä olen sanonut: ’Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo tei-

dän Jumalanne. Puhukaa lempeästi Jerusalemlle ja kertokaa sille, että sen pakkotyö on päättynyt, että sen syyllisyys on sovitettu...’ (Jes 40: 1,2).

Puhun uudelleen ja uudelleen. Haluan aivan oman äänenikin muuttaa, kuin äidin puheeksi pienokaiselle, että ymmärtäisitte rakkauteni suuruuden teitä kohtaan. Minä ruokin monia rintamaidolla, mutta annan vahvaa ruokaa niille jotka jo sitä kestävät. Jokaiselle on sopivaa ruokaa ja juomaa. Te, ystävät, jaatte sitä. Kutsun jotkut eturintamaan, toiset ovat huoltojoukoissa. Ensiavussakin tarvitaan taitoa ja monia käsiä, tarvitaan sairaanhoitajia, kättilöitä synnytyshuoneeseeni. Myös rukouskammi-oon kutsun teitä. Työtä riittää. Te voitte jouduttaa tulemustani. Kun te poistatte esteitä tieltäni, olenkin jo oven edessä. Vielä on monia esteitä tulolleni. Valittujen tähden tuloni viivästyy. Mutta te näette, te kuulette, että aika lähestyy. Ilmoitan siitä ajasta riittävän selvästi palvelijoilleni, profeetoille. Enkö sitä ilmoittaisi? Mutta päivän ja hetken vain Isä tietää.

Minä olen Herra, Voideltu. Olette kanssaperillisiäni, te minun laitumeni lampaat. Pian te saatte nähdä ihanuuteni. Pian saatte juoda suloisuuteni virrasta. Ketään niistä jotka turvaavat minuun, en heitä ulos.

Laki ei ole enää kasvattajanne, ei vartijanne. Ette ole sen vankeja. Muistutan mieliinne lupauksen sanan, joka on kirjoitettu teitä varten: ’Mutta ennen kuin uskon aika tuli, me jouduimme olemaan lain vartioimina ja sen vankeina, kunnes usko ilmestyisi.’ (Gal. 3:23). Minä täytin, minä kumosin lain ristilläni. Se ei uhkaa enää lapsiani. Te olette irti laista. Olette lupauksen lapsia, ette orjattaren poikia, ette hänen tyttäriään. (Room. 7:6). Ihanuuteni teitä ravitkoon!

Puhun teille nyt näinkin, suoraan, ja kun sen aika taas on.

Rauha teille! Amen.